

EL FRACÀS ANUNCIAT

Inauguració de la COP 30

La COP és una mena de conveni entre els països del món per estudiar i posar mesures al canvi climàtic. I a partir d'aquí passem a copiar l'article que publiquem cada vegada que s'inaugura o clausura aquest important esdeveniment. Sempre utilitzen el mateix text. Canviem, això sí, la data i el nom de la seu. Aquest any (2025) la COP es celebra a Belém. (males perspectives tenint present que ja ens van aixecar la camisa en un fet situat a Betlem). Males perspectives també per l'actitud en la que arriben els representant dels països participants. Accepten sense embuts que no tenen gaires esperances. Entre altres raons perquè els països més significatius, ni es presenten a la reunió.

La cimera comença repassant la feina feta per cada estat des de la darrera reunió. És un apartat breu perquè la majoria no han fet res o s'han quedat molt lluny dels compromisos adquirits. Després és fa un dinar que acostuma a anar força bé.

Els tècnics agafen la paraula i expliquen els estralls que la humanitat està provocant a la terra i els més agosarats marquen una data a partir de la qual estarem en un punt de no retorn per la natura. (Els primers que es van pronunciar donaven com a data límit el passat 2024). Un altre dinar serveix

- No s'ha de deixar caure (els braços)!

per fer disminuir l'angoixa entre els assistents.

Els discursos següents fan referència a possibles idees per reduir el canvi climàtic. Tothom sap que és una part inútil però obligatòria. Aquests discursos venen de polítics ben intencionats i de països pobres, o sigui que ningú no els fa cas. Després d'un refrigeri, els països grans surten a la palestra a denunciar el molt que fan ells i el poc que fan els altres al mateix temps que amenacen en no donar suport al vuitanta per cent de les propostes fetes pels ben intencionats. Arriba la crisi.

El sopar no arregla res, però allargassa la reunió. Quan s'arriba a la barra lliure, s'avança una mica perquè algun dels negacionistes accepta potser votar a favor d'una de les propostes.

El primer acord és allargar la reunió fins arribar a un consens de base. Es reuneixen fins tard. Es fan una foto i l'endemà anuncien pomposament que han decidit seguint-ne parlant perquè el tema s'ho mereix i no hi ha temps per perdre. Poden guardar l'article pel proper any.

